

TEXT Michael Broström
FOTO Michael Broström / Fredrik Richter

Det är inte lätt att vara muslim. Det finns massor av regler som styr hur man ska leva och när det är dags för pilgrimsfärden finns bara ett resmål och där kan vi snacka om trängsel. Golfspelare har det betydligt enklare - det finns bara 34 regler och resmålen är så många att man omöjligt kan beta av dem alla under en livstid. Vår pilgrimsfärd gick till golfens andra Mecka - Dublin - med sin fantastiska golf, underbara irländare och "det svarta guld," Guinness.

Irland

- Golfens andra Mecka

Att irländarna är ett varmt och välkomnande folk är ett välkänt faktum. Men det är inte för rån man själv anländer till den gröna ön som man inser att det är en underdrift – aldrig blir man så väl omhändertagen som just på Irland. Och inte bara av de som har betalt för det. När vi körde vilse på vägen från Druids Glen till vårt boende stannade en Irländare, frågade vart vi var på väg och erbjöd sig att köra före och visa vägen!

Den inställningen till sina medmänniskor kommer antagligen ifrån en uppväxt i ett klimat som trots snabba växlingar aldrig riktigt blir sådär mörkt och deprimerande som när vintern sänker sig över Sverige. Det klimatet är också anledningen till att Irland har så många av världens bästa golfbanor. Vi har provat Ryder Cup-banan på K Club samt dess systemklubb och flera andra banor i världsklass som en Dublin-besökare inte bör missa.

K Club - Sir Dr. Michael Smurfits stolthet

När man först stått stilla en stund i köerna på motorvägen och sedan kör den slingrande vägen till Kildare Hotel & Country Club – K Club – är det inte utan att man undrar hur det kommer att fungera när tiotusentals glada fans anländer för att se Europas lag återigen ge järnkarna en lektion i konsten att spela golf i lag.

Hela anläggningen, med femstjärnigt hotell och två golfbanor i världsklass, har skapats av Michael Smurfit, arvtagare och ledare för Jefferson Smurfit Group, ett världsomspännande förpackningsföretag, och det är ingen tvekan om att den adlade och doktorsförsedde irländaren har en enorm passion för K Club. Någon direkt vinst lär han inte se på de investerade pengarna, för här har man verkligen inte sparat in på något.

Hotellet i sig är förlagt till Straffan House, en magnifik slottsbyggnad med anor ända från mitten av 500-talet. Marken och herresätet har genom åren passerat genom händerna på allt från feodala herrar, till engelska grevar och hertigar, Strongbows Anglo-Normandiska krigare och flera framstående irländska familjer. Smurfit köpte Straffan House och den omkringliggande marken 1988 och golfresorten öppnade 1991.

Med klassificeringen 5 Red Star är det ingen överraskning att lyxen på hotellet är överdådig, med handgjorda tapeter, franska handknutna mattor, Waterford-kristallkronor, fantastiska rum, ett modernt spa och utmärkt service. Däremot är det en mycket angenäm överraskning att finna fler hundra konstverk,

bl.a. med en anseilig samling verk av Jack B Yeats, bror till den berömde poeten.

För finsmakaren är Byerley Turk, hotellets eleganta formella restaurang, en perfekt plats att klä upp sig riktigt fint och underhålla sina gäster i lokaler där man känner sig som en riktig kung. Efter middagen kan man ta sin konjak eller whiskey i Vintage Crop Bar, utsedd till världens bästa hotellbar 2006 och namngiven efter Smurfits vallack som vunnit flera stora titlar och var den första irländska häst som sprang in över en miljon dollar.

På hotellets baksida finns en perfekt manikyrerad trädgård med raka gångar, en större damm, cypresser, blodbogar och majestätiska ekar. Bortom trädgården ligger floden Liffey och på andra sidan den skymtar Smurfit Course, det senaste tillskottet på golfresorten.

En linksbana, men ändå inte

När Arnold Palmer gav sin designchef i uppdrag att rita Smurfit Course är det tveksamt om han ens kunde ha en aning om vad Harrison Minchew skulle hitta på med den åkermark han fick till sitt förfogande. När banan öppnades 2003 var de platta och formlösa 200 tunnlanden förvandlade till en spektakulär golfbana.

Här finns dramatiska höjdskillnader, enorma sanddyner, stora vattendrag och en golfupplevelse värdig K Clubs högtsträvande ambitioner. Avsaknaden av träd och de böljande dynerna för tankarna till linksbanorna längs kusten och när vinden friskar i är det ingen lek att navigera sig fram på banan.

Banan har stora undulerade greener, strandgrästäckta sanddyner med strategiska bunkrar och fantastiska vattenhinder som dessutom anlagts för att utgöra en lämplig boplatz för sjöfåglar. Från backtee är det 6 600 meter som verkligen är en utmaning även när proffsen spelar European Open här, men från herrtee är banan en njutning för alla spelare.

Bäst blir banan på slutet, där de många strategiska vattenhindren gör att linkskaraktären bleknar bort. Hål 13, 16 och 18 är alla tuffa golfhål med inspel över vatten, där en bra runda kan förvandlas till en fantastisk runda att skryta med eller en sån där runda man snackar om i baren: "Om jag bara hade nått över vattenet där så ..."

Efter rundan kan man njuta av det nybyggda klubbhuset, ett eget klubbhus för Smurfit-banan, där det förutom alla sedvanliga bekvämligheter också finns en italiensk restaurang av

Alla typer av slag behövs för den som vill få till en bra score

mycket hög klass – Restaurante Monza – där maten är av samma höga klass som golfen.

Parkbana med det där lilla extra

Naturligtvis är det Ryder Cup-banan som de flesta vill spela när de är på K Club och Palmer-banan är verkligen en riktig pärla. Dess belackare brukar säga att det är en amerikansk parkbana i Irländsk mylla, men det är en parkbana som har det där lilla extra.

Förutom en layout som kräver många strategiska beslut och bra golfslag finns här även många vackra blomsterplanteringar, magnifika träd, vattendrag både i spel och som stämningshöjare och greener där det är en ren njutning att putta. Slår du bollen på rätt linje så går den garanterat i!

Palmer-banan designades av Palmer och Ed Seay, och öppnades redan 1990. Till en början hade man stora problem med vatten på den regniga ön och först sedan man lagt ned ett hypermodernt dräneringssystem och byggt om greenerna blev banan så bra som Michael Smurfit krävde.

Banan anses av många vara en av Palmers bästa och när man beslutade sig för att lägga Ryder Cup här fick Smurfit ett kvitto på att alla hans ansträngningar och satsade pengar verkligen skapat en bana och en anläggning som tilltalar de riktiga finsmakarna.

Bästa hålet är utan tvekan det sjunde, ett långt par 5-hål med greenen på en liten ö i Liffey, dit man endast kommer genom att gå över en gammal järnbro från 1800-talet. Även åttan, det hål som man spelar som nummer sjutton på European Open, är ett grymt hål från backtee där det är mycket Liffey att slå över för att nå fairway, men från herrtee är det ett förhållandevis snällt hål.

Avslutningshållet, par 5 med vatten till höger och klubbhuset placerat bakom greenen för att utgöra en perfekt position för publiken som flera gånger sett European Open avgöras just här. Till Ryder Cup har klubbhuset på Palmer-banan renoverats och Legends Restaurant är en utmärkt plats att inta sin middag och några Guinness medan man ser de sista efterslänrarna putta ut.

Gräv i madrassen

Möjligheten att tillbringa några dagar i ett av Irlands lyxigaste hotell bör inte missas. Två mästerskapsbanor borde vara tillräcklig motivation, men här finns också

mycket annat att göra – ridning, fiske, lerduveskytte, bågskytte och mycket annat – ett idealiskt ställe för att slappna av och ladda batterierna, med den enastående golfen som en bonus.

För den som till äventyrs kan tänka sig att bli medlem på K Club finns flera alternativ. Antingen köper man en lägenhet eller ett hus med tillhörande medlemskap, skaffar sig ett internationellt medlemskap eller slantar upp rejält för ett fullt medlemskap som kostar som en ny större lyxbil. Å andra sidan behöver man ingen lyxbil om man landar sin helikopter på klubbens egen helikopterplatta ...

Ny spännande golfanläggning med gamla anor

Det är inte direkt någon överraskning att det dyker upp nya anläggningar på Irland, med tanke på hur många amerikaner med stora plånböcker som vill uppleva den irländska charmen och spela golf på den gröna ön. En av de bästa nya anläggningarna är Carton House, med sina 36 hål och ett lyxhotell med 165 rum inhyst i den magnifika slottsbyggnaden.

Likheterna med K Club är många, men marken där Carton House ligger är ännu mer rik på historia. En ledamot i det irländska parlamentet var så emot markens förvandling till en golfanläggning att han kallade det för "den värsta exploateringen av ett landskap av nationellt värde i Irland." Idag har protesterna tystnat och det är idel positiva omdömen som hörs.

De två banorna på området har fått namn av, och till viss del ritats av, Colin Montgomerie och Mark O'Meara. Montgomerie-banan är en så kallad inland links med fantastiska greenområden där det är ett rent nöje att vandra runt och spela golf när vädret är bra – och en förkrossande förnedring av till och med toppspelarna på Europatouren när Irish Open spelades här i halv storm och ösregn.

En av svårigheterna på banan är de intrikata greenområdena där de upphöjda greenerna vaktas av bunkrar som får en vanlig svensk golfspelare att tappa andan både i förskräckelse och förtjusning. Oavsett om man är en bra bunkerspelare eller inte går det inte att undvika att imponeras av hur estetiskt tilltalande de djupa och välskötta bunkrarna är.

O'Meara-banan är betydligt mer öppen och lättspelad, men precis lika njutbar att spela för medelgolfaren, även om den duktigare spelaren inte möts av riktigt samma utmaning här.

Plusjobb på 1800-talet

Vyerna från båda banorna är fantastiska och från alla delar av banorna kan man se ett stentorn som ser ut att ha en mytisk historia fylld av strider och trolldom. En viss häpenhet och besvikelse infinner sig när man får höra den verkliga historien om tornet.

Under 1800-talet, då fattigdomen och arbetslösheten var som störst på Irland, lät den dåvarande godsherren uppföra tornet för att ge arbetarna något att göra – en form av plusjobb långt innan företeelsen fick ett namn i Sverige.

När man hålat ut på sista greenen och promenerat tillbaka till klubbhuset kan man dricka sin Guinness i lugn och ro i baren. Därefter kan man släntra över till hotellet för en spa-behandling eller lite vila innan man intar sin middag i Linden Tree-restaurangen, där man får ta del av en "symfoni av gastronomiska njutningar", medan man skådar ut över golfbanan som görs allt vackrare av det falnande skymningsljuset.

... en kort båtfärd till himmelriket ...

När några av medlemmarna i Royal Dublin 1887 tröttnade på att det inte var tillåtet att spela på söndagar bildade man ett "syndikat" och tog saken i egna händer. Efter en tids sökande hittade man marken på den lilla landtungan som skyddar Broadmeadows flodmyrning.

Här fanns ett äkta linkslandskap med enorma sanddyner, som var perfekt för en golfbana och så bildades The Island GC. Enda nackdelen var att man fick ta båten till banan

eftersom landvägen dit var för lång tid på den tiden. Sedan dess har layouten förändrats många gånger och idag är det en av världens bästa golfbanor.

Alla typer av slag behövs för den som vill få till en bra score, och det är svårt att välja ett favorithål bland de många utmärkta golfhålerna på banan. Här finns både moderna golfhål och gamla klassiska blinda hål där man slår mot ett siktmärke och hoppas.

Trots det fantastiska läget och de underbara golfhålerna är The Island av någon anledning inte alls lika känd som många av de andra golfbanorna i toppen på rankinglistorna. Trots att frasen är sliten är "dold pärla" det bästa sättet att beskriva banan. Passa på att spela den innan ryktet sprider sig.

Något boende finns inte att tillgå på The Island, men en kort bilfärd runt vattnet ned till Portmarnock finns White Sands Hotel, ett fräscht hotell med 58 bäddar varav några har en fantastisk havsutsikt. I hotellet finns också en restaurang och en pub där man kan varva ned efter rundan och dagen efter har man nära till de klassiska banorna Portmarnock och Royal Dublin.

I druidernas rike

Om man befinner sig i Wicklow County söder om Dublin är det i det närmaste tjänstefel att inte besöka Druids Glen och dess systerbana Druids Heath – två golfbanor som designats av irländaren Pat Ruddy, med bl.a. The European Club på sin meritlista.

Druids Glen är den äldre av de två banorna och den har stått värd för Irish Open flera

Fakta

K CLUB

www.kclub.ie
+353-1-6017200

CARTON HOUSE

www.carton.ie
+353-1-5052000

THE ISLAND

www.theislandgolfclub.com
+353-1-8436 205

WHITE SANDS HOTEL

www.whitesandshotel.ie
+353-1-846-0003

DRUIDS GLEN

www.druidsglen.ie
Golf: +353-1-2873600
Marriotts: +353-1-2870800

JOHNNIE FOX'S

www.jfp.ie

GUINNESS

guinness-storehouse.com

JAMESON

www.jameson.ie

gångar, med segrare som Colin Montgomerie och Sergio Garcia. Banan är en fantastiskt vacker parkbana som kallats för Europas Augusta – ett omdöme som det är svårt att inte hålla med om.

På tolfte hålet finns ett av druidernas altare från tiden innan kristendomen kom till Irland och idag står där en staty av en druid som bevakar altaret och beskådar golfspelarnas puttar på greenen nedanför. Bästa hålen är tretton och arton – två långa par 4-hål där man kan vara oerhört stolt över en birdie och mäktat nöjd med ett par

Hela banan omges av en blomsterprakt utan dess like och det är ingen överraskning när man får höra att klubben har en heltidsanställd trädgårdsmästare utöver banpersonalen. Woodstock House, 1700-talsslottet bakom 18:e green andas historia, men har inga rum – och tur är kanske det med tanke på att där sägs finnas ett spöke som vandrar runt på nätterna.

Bra blir ännu bättre

På Druids Glen nöjde man sig inte med sin fantastiska parkbana utan lät Pat Ruddy rita även en hedbana, Druids Heath, som ligger bara några minuters bilfärd från Druids Glen. Här har blomsterprakten ersatts med en vidsträckt utsikt över den irländska landsbygden, havet och bergen.

Ingen större tourtävling har ännu spelats på Druids Heath, men banan står redo att ta emot även spelare av den kalibern med sina knappt 7000 yards från backtee. Långtsläende spelare har en fördel, men Ruddys genialiska design kräver att man tänker sig runt banan och det är både en fysisk och psykisk kamp att få till en bra score.

Druids Heath har en genomgående naturlig känsla och här finns böljande fairways, sjöar, träd, bäckar, ärttörnebuskar, mjukt undulerade greener, små och stora bunkrar samt en naturlig klippformation där man lagt ett magnifikt par 3-hål.

Det femstjärniga Marriott-hotellet intill banan har 148 rum, spa, 18-meterspool, restaurangerna Flynn's Steakhouse och Druids Restaurant samt Thirteenth Bar med utsikt över banan. I kombination med två golfbanor i världsklass är det en anläggning som föga överraskande utnämndes till årets golfresort 2005.

Irländsk kultur när den är som bäst

När man hämtat sig efter golfrundan på Druids Heath och fräschat upp sig på hotellrummet kan man med fördel ta sig upp i bergen till Johnnie Fox's Pub, en av Irlands allra äldsta pubar med anor från 1798. Här kan man lyssna till traditionell irländsk musik, äta god mat och dricka en stärkande Guinness.

För den som inte druckit Guinness tidigare kan det krävas en viss tillvänjning, men de som uppskattar den svarta drycken bör definitivt också planera in ett besök i Guinness Storehouse mitt i centrala Dublin. Här kan man förutom att få lära sig mer om Guinness

historia och hur det bryggs, också dricka en pint i panoramabaren med sin hisnande utsikt över Dublin.

Om man vill ha något mer stärkande under västen ligger Jamesons whiskey-destilleri bara en kort promenad bort på andra sidan Liffey. Här får man lära sig skillnaden mellan den irländska whiskeyn och den skotska whiskeyn, smaka på en len Jameson och till och med prova på hur det är att vara whiskeytestare.

Mer att uppleva ...

När man så upplevt några av de bästa barnorna runt Dublin, fått i sig en och annan pint Guinness och stärkt sig med en Jameson kan man flyga hem igen och berätta för vänner och bekanta om sina fantastiska upplevelser på världens bästa ö.

Eftersom vi trots allt bara har skrapat lite på ytan till de fantastiska golfupplevelser som den gröna ön har att erbjuda finns det mer att uppleva – Cead Mille Fáilte!

TEXT Michael Broström

**FAKTA BUSHNELL
YARDAGE PRO TOUR**

Vattentät
Levereras med väska
och bärrem
Mätområde: 10 - 640 meter
Noggrannhet: +/- 1m
Förstoring: 6x
Lasertyp: Klass 1, Eye Safe
Vikt: 196 gram
Mått:
3,8 cm x 10,2 cm x 7,0 cm

Alltid rätt avstånd

**För oss som inte alltid ligger
mitt i fairway där det finns
plattor med tydliga avstånd
finns nu äntligen
hjälp att få.**

Lasermätare har funnits länge, men varit väl dyra för att bara ha på träning. Om din klubb har en lokal regel som tillåter det får du nu använda en sådan även när du spelar tävling eller en handicapgrundande runda.

Vi har provat den utomordentligt smidiga Yardage Pro Tour från Bushnell som utan vidare kan fästas i bältet eller på bagen och alltid vara till hands när man är osäker på avståndet. Priset är respektingivande 3 995 kronor, men hjälper din score mer än den senaste titani-umdrivern.

Det bör nämnas att det finns nackdelar med Yardage Pro Tour. Eller i alla fall en nackdel. Det kan ibland vara svårt att träffa flaggan från avstånd över 150 meter om det är vindstill. Det kan krävas flera försök innan man lyckas mäta avståndet och ibland tröttnar man och slår ändå. Lösningen på problemet är att mäta till de som puttar – vilket man utan vidare kan göra från över 200 meter även om man bara håller lasermätaren med en hand.

Om många klubbar inför den lokala regeln om lasermätare och dessa blir vanligare så kommer vi säkerligen också att se de i USA så vanliga reflektorerna på flaggorna. Då blir det en barnlek att mäta till flaggan från betydligt längre avstånd.

En del myter om lasermätaren har cirkulerat och det är lika bra att vi slår hål på dessa med en gång.

* Blir det mer långsamt spel med lasermätare? Nej, de långsamma spelarna blir kanske till och med snabbare om de vet hur långt de har kvar och slipper byta klubba fram och tillbaka.

* Är lasern farlig för ögonen? Nej, lasern är en så kallad Klass 1-laser och helt säker.

* Är det inte mot spelets idé att använda lasermätare? Nej, det är bara en snabbare metod än att springa fram och tillbaka till avståndsmarkeringar och stega avståndet.

Den som funderar på en GPS-enhet i stället bör dock beakta att den är betydligt mer begränsad än en lasermätare. Vi har spelat ett flertal rundor med Yardage Pro Tour och haft stor nytta av den vid sneda utslag eller när man vill mäta hur långt det är till en bunker, runout mot en skog bortom fairway eller hur långt det är tillbaka till flaggan när man toppat bollen över greenen...

Vi rekommenderar alla som vill ha bättre information om avstånd att skaffa en lasermätare. Den här behåller vi.

Obs! Var försiktig med att välja en lasermätare som även visar höjdskillnad och lägger till/drar ifrån meter för klubbval. Dessa är uttryckligen förbjudna i handicapgrundande rundor och tävlingsrundor. Se decision 14-3/0.5.